

Ärende: VN/8329/2023

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om främjande av integration och till lagar som har samband med den

Lausunnonantajan lausunto

Ersättningar enligt integrationslagen (61-62 §)

Regeringen föreslår att förkorta tiden för utbetalning av de kalkylerade ersättningar enligt integrationslagen som betalas till kommunerna och välfärdsområdena från tre och fyra år, till två och tre år.

I och med reformen flyttas helhetsansvaret över integrationsarbetet till kommunerna och kommunerna får många nya lagstadgade uppgifter. Kommunerna bör garanteras tillräckliga resurser för verkställandet av den nya lagen. Fel att i detta kritiska skede skära i ersättningarna till kommunerna.

Avgift för tolkningskostnader för oanvänt besök (32 a §)

Regeringen föreslår att det skall vara möjligt för kommunerna och välfärdsområdena att inkassera ersättningar från klienterna för tolkkostnader vid icke annullerat besök.

Det är bra att tydliggöra ansvar och det förpliktande i att komma till bokade möten, men det är ett ytterst marginellt problem med tolkkostnader för icke annullerade besök. Denna möjlighet att driva in dessa kostnader skulle antagligen inte innebära en ekonomisk besparing, utan i stället ökad administrativ börda.

Stöd till ensamkommande minderåriga (34, 69 §)

-

Mottagande av flyktingar (44 §)

Regeringen vill i propositionen göra lagändringar gällande de specificerade uppgifter som kommunen har vid flyktingmottagning. Ett exempel regeringen tagit fasta på är att kommunens

integrationstjänst kan stöda flyktingar vid butiksbesök. I propositionen menar man att om en tjänst (butikbesök) är en tjänst under socialvården för en grupp så skall den även vara det för flyktingar.

Behov av tjänster under socialvårdslagen är inte samma sak som att ha behov av integrationsfrämjande service och handledning. Integrationsfrämjande service behövs när en person just anlänt till landet men målsättningen är att personen snabbt skall klara sig själv. Stöd vid ett butiksbesök är då av engångsart, medan en person som får stöd vid butiksbesök utifrån socialvårdslagen (tex. äldre eller personer med funktionsnedsättning) har vanligtvis ett mera permanent stödbehov.

Tillgång till integrationsfrämjande service med lågtröskel förebygger senare behov av mera kostsam och krävande socialvård.

Övriga kommentarer

Bäst förutsättningar till en lyckad integrationsprocess där personen kan etablera sig på arbetsmarknaden och självständigt använda sig av de offentliga tjänsterna ges om personen under den första tiden i kommunen får tillräckligt med stöd, språkundervisning och andra integrationsfrämjande tjänster.

Söderlund Johanna
Raseborgs stad